

Před třemi lety jsme si povídali s **Honzou Špalkem** z pražské skupiny **My3.avi** o jejich cédéčkovém debutu Veselá melancholia. V

[rozhovoru](#)

Honza tehdy řekl: „

Veselá melancholia je pro mne přesná definice My3.avi

.“ Příští týden skupina pokřtí své druhé studiové album

Smutná euforie,

o kterém se v oficiální tiskové zprávě píše: „

Smutná euforie, jak je již z názvu patrné, navazuje na debut a rozšiřuje ho. Pakliže Veselá melancholia nebyla úplně klasickou folkovou deskou, o Smutné euforii můžeme říci, že je jí ještě méně. Kapela opět překračuje hranice různých žánrů a přitom si stále zachovává svou rozpoznatelnou a originální tvář, stále staví na první místo píseň, kterou ovšem obléká do různých žánrových kabátů...

“ Minulý týden jsme se sešli s Honzou Špalkem v pražské restauraci Retro Music Hall, povídali si hlavně o vzniku nového alba, a já si ve sluchátkách poslechl ukázky všech písniček, které se do konečného výběru dostaly. S Honzou jsme náš rozhovor převedli do elektronické podoby a nyní vám jej nabízíme.

Nejdříve asi začneme fakty o nové desce. Kdy a kde byla Smutná euforie natočena, kolik obsahuje písní, kdo je vydavatelem a kdy ji divákům poprvé představíte?

Smutná euforie byla vymyšlena v posledních třech letech. Natočena pak byla převážně v Českých Budějovicích (rozhlasové studio a MK production studio) a částečně v Praze (Blues sklep). Na albu najdete 12 písní + 1 bonus, dohromady tedy celkem 13 věcí. Deska vyjde pod

O Smutné euforii My3.avi

Napsal uživatel Džexna
Pondělí, 10 Květen 2010 22:22

hlavičkou Championship Music a oficiální pražský křest proběhne 21. května v Malostranské Besedě, začátek ve 20:30 hod., buďte všichni srdečně zváni!

Veselou melancholii jste si vydali sami. Proč jste se nyní rozhodli právě pro vydavatelství Championship?

Tak my jsme se nerozhodli, je to vzájemná symbióza a jsme za ní rádi, jelikož Championship nám pomáhají se spoustou věcí stran vydávání, práv a podobně, a tím nám šetří hromadu času i energie. A pakliže se bude Smutné euforii dařit, budeme spokojeni všichni.

V čem nové album navazuje na předchozí a v čem se liší?

Tak ta návaznost je zcela nápadná a zásadní zároveň. Samozřejmě, už jen název **Smutná euforie**

zcela jasně odkazuje k

Veselé melancholii

. Vždyť již na jejím křtu jsme hráli i dvě věci z pozdější Smutné euforie. Dalším pojátkem (jak uvidíte) je i obal, opět je hlavní postavou náš milovaný Egonek

,
jen o něco starší, opotřebovanější, asi dospělejší. Hudební spojitost také zůstává, album je barevné. Pravda, ubylo legrace, celá koncepce nahrávky je v porovnání s Veselou melancholií smutnější, nebo možná zamyšlenější. Veselá melancholia nabízela různá témata i hudební žánry, Smutná euforie je v tomto směru nepochybně ucelenější, což byl i náš cíl.

Přizvali jste si opět hosty? Čím obohatili konečnou podobu písni?

Ano, hostů je hodně, máme to tak rádi, koneckonců je to i v názvu naší kapely. Každý obohatil trochu jinak, důležité je, že obohacovali a posouvali vše kupředu. Všem patří velké díky, vážíme si toho!

Smutná euforie je opět zcela autorská deska. Kdo je autorem textů a melodií?

Zcela autorská. Co se textů týče, mám na svědomí vše já. O hudební složku jsme se postarali společně.

Honzo, žiješ spokojeným životem, máš dvě nádherné děti, fungující rodinu, dobrou a zajímavou práci. Přesto se v textech se často zabýváš tématy odcházení, konečnosti života, loučení. Čím tě oslovují právě tato témata?

Je mi líto, že nepřináším posluchačům nic třeskutě optimistického. Popravdě řečeno nevím, proč tomu tak je, asi hlavně proto, že jsou to témata bez jasných odpovědí a v konečném důsledku mě samozřejmě zajímají, byť si sám žiju relativně pohodový život. Když se ale zamyslím nad tím, co jsem doposud napsal, tak dobrých 80% jsou texty neveselé, všichni ti *Kau bojové a Volhy* jsou vlastně úkroky jinam, ač si hodně lidí pamatuje právě je a My3 má spojené s legrací a zábavou. Přitom opak je pravdou a samotnou motivací vzniku My3.avi byl přehršel smutných a pomalých písní v šuplíku autora, t.č. zcela se nehodící do repertoáru pop-rockové partičky (BBQ, pozn. red.). Každopádně si myslím, že to není nějaká vyložená depka, nikoho nenechávám umírat, jako třeba na Veselé melancholii *Sebevraha*.

Kolik písniček jste celkem natočili a jak vznikl konečný výběr pro desku? Hádali jste se?

Natočili jsme asi patnáct věcí. Dvě se nedostaly a jedna se převlékla do umělohmotného kabátu. Finálně se vybíralo dejme tomu třeba rok. Na druhou stranu vznikala i spontánní rozhodnutí, typickým příkladem je píseň *Pan L.*, kterou jsem napsal cca týden před poslední návštěvou Budějek. Během té návštěvy a posledního mixu celé desky jsem pak na jeden mikrofon napoprvé nazpíval toto. Nevěděl jsem, jak to hrát nebo zpívat, ale nechali jsme to tam, poněvadž nám to přišlo dobré...

K té druhé otázce – ano, hádali jsme se v mnoha věcech, ale to je přece normální a navíc to ukazuje, že ti na tom záleží. Pět hlav a každá jiná. Ale dohodli jsme se...

V ukázkách, které jsi mi přehrál, jsou dvě skladby, které se od ostatních liší interpretací. Jednou z nich je právě Pan L, slýcháme ji třeba již na Rádiu Folk, tu hraješ jen sám na kytaru. Proč jste se rozhodli právě pro tuto podobu?

Popravdě, potřebovali jsme nechat to album oddechnout. Hledali jsme vhodný typ písničky. Dal jsem na výběr 2 - 3 nové věci, vybrali jsme tuto. Myslím, že to bylo dobré rozhodnutí, snad si i tato „ne úplně klasická“ my3ovina najde své posluchače.

Podle stopáže téměř šestiminutová „bonusovka“ možná bude i pro některé vaše příznivce lehce šokující. Byl to záměr?

Byl a nebyl zároveň. Píseň jsme původně nahráli klasicky na živé nástroje, jak ji občas hráváme na koncertech. Ale přišlo nám, že to, co na koncertech funguje, na nahrávce prostě není. Bylo to 6 minut nudy. Tak jsme zkusili poprosit Horáce, který k taneční hudbě odjakživa tíhne, zda by tomu dal jiný kabát. Jiřík to pěkně nachystal a my se rozhodli to tam dát. Ano, je to umělá hmota a něco, co nemá s folkovou muzikou nic společného. Ani My3 ovšem nesplňují všechny atributy folkové kapely, pro mnohé jí nejsme. *Za vodou* je klasický bonus, do celé koncepce desky to nezapadá, to každý pozná. Za sebe mohu říct, že jsem jen rád, že tam je, je to prostě další tvář My3, není třeba se omezovat...

Když jsi zmínil Jiříka, ty, Jirka Horecký, Kuba Vlachynský, Klárka Housková a Honza Výborný spolu hrajete v nezměnné sestavě od roku 2005, jste kamarádi, trávíte společně dovolené, prožíváte spolu dobré i zlé. Co vás drží při sobě a dostavila se někdy ponorková nemoc? Čeho si vzájemně na sobě vážíte a naopak, je něco, co vás na tom druhém štve?

No, kde začít? Myslím, že se sešlo pár věcí, které do sebe zapadly a fungují dodnes. Neambicióznost a prvopočáteční zaláskování, relativně rychlý relativní úspěch s Portama a Zahradou, což taky nakopne. No, a hlavně lidi v nás a kolem nás. A možná za to, že jsme stále spolu, paradoxně může méně a méně času, který spolu vzhledem k ostatním povinnostem jsme schopni trávit. Tím pádem žádné ponorky, spíše naopak, ta setkávání si většinou užíváme. A ta hudba mezi námi, ta je důležitá, ale není to to jediné, fungujeme hlavně lidsky...zamotávám se, další otázka? :-)

Dobře, vraťme se k desce a jejímu křtu v Malostranské Besedě. Prozradíte něco ze zákulisí příprav, případně můžeme se těšit na některé z hostů?

Zrovna se to snažíme dořešit. Máme dohodnuté křtitele, to zatím neprozradím, ale nápovědu možno hledat na Veselé melancholii.

Bohužel, ne všichni z alba se mohou zúčastnit. Zatím vím, že uvidíme/uslyšíme **Epy de Myi, Žofku Kabelkovou, Jaru Doubravovou, Hanku Jansovou** na akordeon a

Martina Krajíčka

na mandolínu. Na basu nám v pár věcech asi vypomůže

Honza Horák

. No, a zvukově se o vše postará Petr Michal, člověk, který má toto všechno víceméně na svědomí.

V loňském i letošním roce jste koncertovali v Praze i po Čechách méně, než v předcházejících letech. Co vás vedlo k omezení koncertování a hodláte to při příležitosti prezentace nové desky změnit? Kde se s vámi diváci mohou například setkat během letní sezóny?

Nám ani nepřišlo, že koncertujeme méně, nepočítáme to, je to možné. Bylo to akorát pro nás. :-) Loňský podzim a letošní jaro jsme prostě věnovali cestování do Jižních Čech. S novým albem se budeme snažit hrát, jak to půjde, zatím není dohodnuto mnoho, ale snad se to brzy zlepší, konkrétní termíny budou aktualizovány na www.my3avi.com . Případně si nás přidejte na Facebooku, najdete nás klasicky pod názvem kapely.

Je všeobecně známo, že mladá folková muzika těžko proniká do médií a tím i do širšího podvědomí posluchačů. Jedním ze způsobů je natočení videoklipu. Je to ale otázka nejen nápadu, ale především peněz. Kdybyste například našli sponzora, kterou píseň byste jako videoklip posluchačům nabídli?

My o klipu seriózně uvažujeme, máme několik námětů a snad se podaří. Zatím jsou žhavými kandidáty *Rozeznávám, Noční hlídač a Duševní vodováha*... jinak dobrý klip, který dokáže zaujmout nemusí být nutně jen o penězích... v tom tkví výhoda nás všech "neznámých" :-)

Kromě tohoto rozhovoru a křtu desky, kde se mohou naši čtenáři dovědět o více o CD Smutná euforie, případně poslechnout si ukázky z alba?

Na web dáme jistě nějaké další ochutnávky, tedy průběžné sledování jistě přinese ovoce. Rádio

O Smutné euforii My3.avi

Napsal uživatel Džexna

Pondělí, 10 Květen 2010 22:22

Folk má svolení hrát to, co se mu z nového alba nejlépe hodí. Uvidíme, jak další média...

A na závěr se vždycky ptám, kterou otázku jsem nepoložila a měla se zeptat. Sám se zeptej a sám si odpověz:

Jste se Smutnou euforií spokojeni? Ano, jsme. :-)

Když jsme se na Míráku s Honzou Špalkem rozloučili, rozhodla jsem se, že se část cesty domů projdu. Byl hezký jarní podvečer, v uších mi doznívaly písničky ze Smutné euforie a mně možná bylo trochu smutno. Ale tak nějak krásně smutno. :-)

